

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlés Hivatala

Irományszám:

T/9861/2

Érkezett:

2009 JÚN 26.

Módosító javaslat

Dr. Szili Katalin
az Országgyűlés Elnöke részére

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

A Házszabály 94. § (1) bekezdése alapján „**a Büntető törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény módosításáról**” szóló T/9861. számú törvényjavaslatához az alábbi

módosító javaslatot

terjesztem elő:

1. A törvényjavaslat 1. §-ának az alábbi módosítását javaslom:

„**[Holokausz]** A nemzeti szocialista és kommunista rendszerek bűneinek tagadása

269/C.§ (1) Aki mások előtt

- a) **[a holokauszt]** a nemzeti szocialista és kommunista rendszerek által elkövetett népirtás és más, emberiség elleni cselekmények történelmi tényét, pusztítását vagy az áldozatok nagyságrendjét kétségbe vonja vagy tagadja, vagy
- b) **[a holokauszt]** a nemzeti szocialista és kommunista rendszerek által elkövetett népirtás és más, emberiség elleni cselekmények áldozatait e minőségükben becsmérli, vagy
- c) **[a holokauszt]** a nemzeti szocialista és kommunista rendszerek által elkövetett népirtás és más, emberiség elleni cselekmények elkövetőit dicsóítja vagy tetteiket helyesli, vagy
- d) **[a holokauszt]** a nemzeti szocialista és kommunista rendszerek által elkövetett népirtás és más, emberiség elleni cselekmények megismétlésére felhív,

büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) A büntetés öt évig terjedő szabadságvesztés, ha az (1) bekezdésben írt bűncselekmény elkövetésére nagy nyilvánosság előtt került sor, vagy az erőszakos cselekményhez vagy a köznyugalom súlyos megzavarásához vezetett.

2. A törvényjavaslat 2. §-ának az alábbi módosítását javaslom:

A törvény az Alkotmány 61. § (5) bekezdésének hatályba lépését [a kihirdetését] követő [8] 90. napon lép hatályba.

I n d o k o l á s

Az Európai Parlament 2009. április 2-án fogadta el az európai lelkiismeretről és a totalitarizmusról szóló állásfoglalását, melynek előzménye a 2008. szeptember 23-i nyilatkozat (augusztus 23-ának a sztálinizmus és náciizmus áldozatainak európai emléknapjává történő nyilvánításáról) és a 2008. június 3-i Prágai Nyilatkozat volt.

Az állásfoglalás – többek között – tartalmazza, hogy „az áldozatok szempontjából mindegy, hogy melyik rezsim fosztotta meg őket szabadságuktól, kínoztta vagy gyilkolta meg őket bármilyen okból”. Az Európai Parlament fejet hajt az európai totalitárius és antidemokratikus rendszerek áldozatai előtt, és tisztelettel adózik mindazoknak, akik a zsarnokság és elnyomás ellen küzdöttek. Egységesen fellép bárminemű ideológiai háttérből fakadó önkényuralmi rendszer ellen, határozottan és egyértelműen elítéli a totalitárius és tekintélyelvű rendszerek által az emberiség ellen elkövetett valamennyi bűncselekményt és az emberi jogok súlyos megsértéseit; együttérzését, megértését és szenvedéseik elismerését fejezi ki e bűncselekmények áldozatai és családjaik felé. Az Európai Parlament kéri, hogy augusztus 23-át nyilvánítsák valamennyi totalitárius és önkényuralmi rendszer áldozatainak európai emléknapjává.

A totalitárius rendszerek örökséghez tartozik a nemzeti szocialista és kommunista rendszerek által elkövetett emberiség elleni cselekmények elítélése. A módosító indítvány célja a Büntető törvénykönyv olyan módosítása, amely a nemzeti szocialista és kommunista rendszerek bűneinek tagadását egy új tényállásban rendelné büntetni. Ez a tilalom a véleménynyilvánítás szabadságát az áldozatok és hozzátartozóik emberi méltóságának védelme érdekében korlátozná.

A módosító indítvány maradéktalanul megfelel az Alkotmánybíróság 14/2000. (V. 12.) AB határozatában kifejtett alkotmányossági szempontnak, mely szerint „az Alkotmánybíróság megállapítja azt is, hogy ezek az önkényuralmi jelképek nemcsak a közvélemény számára jelentik az ismert és megélt önkényuralmi rendszereket, hanem a Magyar Köztársaság törvényhozása kezdettől fogva mindmáig együtt kezelte az e rendszerek által elkövetett jogtalanságokat, legyen szó akár a törvénytelen ségek következményeinek orvoslásáról, – például az állampolgárok tulajdonában igazságtalanul okozott károkért járó kárpótlásról, illetve az életüktől és szabadságuktól politikai okokból jogtalanul megfosztottak kárpótlásáról – vagy pedig eme önkényuralmi rendszerek kifejezetten és jellemzően önkényuralmi tetteiben való részvétel szimbolikus elítéléséről az úgynevezett átvilágítási törvényben”.

Az Alkotmánybíróság határozataiban az említett jogtalanságok vonatkozásában kifejezetten megerősítette, hogy nem hozható fel alkotmányossági kifogás ezen önkényuralmi rendszerek azonos megítélése és együttes kezelése ellen. A tulajdoni kárpótlás tekintetében a 28/1991. (VI. 3.) AB határozat tartalmazza mindezt. (ABH 1991. 88, 102.) Az élettől és szabadságtól való megfosztásért járó kárpótlás tekintetében az Alkotmánybíróság külön eljárásban is, elvont alkotmányértelmezés keretében állapította meg, hogy a szóban forgó önkényuralmi rendszerek áldozatainak azonos elbánásban részesítése nem csupán nem ellentétes az Alkotmánnyal, hanem „nincs sem szükség és – az okozott sérelemre épülő kárpótlási rendszerben – jogi lehetőség sem arra, az egyébként is kivihetetlen és az emberi méltósággal ellentétes összevetésre, hogy pl. a náci haláltáborban elszenvedett halálért más kárpótlás járhatna, mint a szovjet lágerben, vagy az ÁVH pincéjében megölt ember életéért”. [22/1996. (VI. 25.) AB határozat, ABH 1996. 89, 101.] Az egyes fontos tisztségeket betöltő személyek

ellenőrzéséről szóló törvény alkotmányossági vizsgálata során pedig az Alkotmánybíróság – az adott tevékenységeknek a jogállamiság alapjaival ellentétes volta miatt – szintén alkotmányosnak találta, hogy a törvény együtt kezeli a volt állambiztonsági szervezet tagjait és az információk felhasználóit, a nyilaskeresztes párt volt tagjait és azokat, akik 1956-57-ben karhatalmi alakulatban szolgáltak [60/1994. (XII. 24.) AB határozat, ABH 1994. 342, 356.]. A törvény diszkriminatív voltát sérelmező indítványok kapcsán az Alkotmánybíróság még a következőkre is rámutat. A demokratikus átalakulást megelőző évtizedekben kizárólag a fasiszta, nyilas jelképek terjesztését, használatát üldözték a büntetőjog eszközeivel. Ugyanakkor a kommunista eszméket megtestesítő jelképek használatát a politikai berendezkedés jellegéből adódóan természetesen nem büntették, hanem éppen ellenkezőleg: büntetőjogi úton védték. Ebből a szempontból a törvény hatása tehát éppen az, hogy megszünteti az önkényuralmi jelképek korábbi kezelésében mutatkozó indokolatlan különbségtételt.” Ezért az Alkotmánybíróság a Btk. vizsgált rendelkezése tekintetében sem látott okot arra, hogy a közvélemény által is egységesen kezelt önkényuralmi rendszerek között bármiféle megkülönböztetést tegyen.

A törvény hatálybalépésére vonatkozó rendelkezések módosítása azért indokolt, mert a törvény elfogadását meg kell előznie az ezt lehetővé tevő Alkotmány módosítás hatályba lépésének. Ellenkező esetben alkotmányellenes jogszabályt fogadna el az Országgyűlés.

Budapest, 2009. június 26.

Dr. Röpässy Róbert
Fidesz – Magyar Polgári Szövetség